

„Gazeta” Administrative, și Tipografică
 Brașov, piața mare Nr. 39.
 Bononi adrețurile și
 adrețurile. — Manuscrisurile și
 tipografia

INȘEHAYE se prindese la Admi-
 nistrațiunea în Brașov și la re-
 zultatele Biruirii de anululul:
 în Viena: M. Dulce, Saverio
 Schick, Sivaly, Koss, A. Coppola
 Kachfolsger, Anton Oppel, J.
 Danzberger, în Budapesta: A. V.
 Goldberger, Rektan Bernat, în
 București: Agenca Navas. Suo-
 cursale de Romanie; în Ham-
 burg: Karoig & Liebmann.

Prețul inserțiunilor: o serie
 garmond pe o coloană 6 cr. și
 30 cr. timbru pentru o publi-
 care. Publicați mai dese după
 tarifa și învoială.
 Eciam pe pagina a 3-a o
 serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL IX.

„Gazeta” iese în mă-care di.
 Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se primumără la tôte odicore
 postale din intru și din arară
 și la dd. coiectori.
 Administratiunea pentru Brașov
 administrațiunea, piața mare,
 turgul Inului Nr. 30 etagiu
 I.: pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a.
 sau 15 bani. Atât abonamen-
 tele cât și inserțiunile sunt
 a se plăti înainte.

Nr. 239.

Brașov, Luni-Marți 28 Octomvre (9 Noemvre)

1897.

Constatările noastre.

Casul brutalei nrmării a pro-
 prietarului foi noastre Dr. A. Mureș-
 sianu, pentru că în esercitarea drep-
 tului său cetățenesc constituțional a
 conchiămat aici în Brașov o adu-
 nare de alegători români, constitue
 în giurstările și în modul și chipul
 cum s'a petrecut, cea mai viuă și
 cea mai flagrantă dovadă, că Ro-
 mânia din acest stat sunt de fapt
 despoiați de scutul legilor și al con-
 stituției și dați pradă volniciei celei
 mai nerușinate a stăpânirii și a
 omenilor ei.

Este această o afacere, care de
 un an de zile, cu tôte că s'au făcut
 toți pașii legali din partea celor lo-
 viți în drepturile lor, n'a avut alt
 rezultat decât pedepsirea represen-
 tantului acestora, a convocătorului
 adunării din cestiune a alegătorilor
 români.

Adversarii cauzei și a drepturi-
 lor noastre vor crede, că după ce vio-
 lența s'a petrecut, după ce protestul
 legal al celor violențați a fost respins
 și desconsiderat, după ce, în
 fine, ca încoronare a operei volniciei,
 inițiatorul a fost în mod esem-
 plar pedepsit, afacerea este termi-
 nată și că ministrul și fișpanul cu
 ai săi vor pute trece rîdînd și răsuc-
 cindu-și mustățile la ordinea zilei.

Acēsta o vor crede, de sigur,
 și pentru aceea, pentru că prea de
 multe-or s'a întemplat ca focul de
 paie al Românilor să facă posibilă
 o asemenea desprețuitoare trecere la
 ordinea zilei peste gravaminele așa
 dișilor „cetățeni de limba română”.

Nădăduim însă că cei peste o
 miiă Români inteligenți și fruntași
 din comitatul nostru, cari au sub-
 scris protestul, ce s'a publicat în
 Noemvre 1896 în foia noastră im-
 portiva amintitului atentat la drep-
 turile și la libertatea lor, nu se
 vor mulțami cu aceea, că președin-
 tele clubului electoral, care a lucrat
 în numele lor, a fost tērît pe la po-

lițiă și pedepsit ce un vagabond, ci
 vor stărui de aci încolo încă mai
 mult ca până acuma, ca să-și apere
 dreptul încălcat și să ceră și pre-
 tindă repararea ofensei și a nedrep-
 tății strigătore la ceriu, ce li-s'a făcut;
 s'e-o ceră și pretindă cu atât mai
 vērtoș, cu cât se tratēază aici de o
 cauză care nu este numai cauza Ro-
 mânilor din județul Brașovului, ci o
 cauză generală română.

De aceea voim ca acum, după
 ce nedreptatea s'a consumat, să sta-
 bilim faptele și responsabilitățile, mai
 ales după ce afacerea a fost pe larg
 sulevată în congregațiunea noastră și
 în presa întregă din orașul nostru
 și după ce înainte cu câte-va zile
 foia ungurăscă din loc, care are
 menirea de a tāmăia și lua în apē-
 rare pe fișpanul, a pretins, că tōtă
 opinia publică, Români și Sașii, sunt
 în cea mai mare rētăcire, când cred
 și afirmă, că oprirea adunării române
 din loc a fost un act de neiertată
 violență fișpanescă și că în realitate
 fișpanul ar fi procedat după lege și
 după dreptate.

Să vedem.
 Faptul că căpitanul orășenesc
 dase permisiune în scris, ca adunarea
 alegătorilor noștri români să se
 țină în Brașov în ziua de 22 Oc-
 tomvre 1896, nu este contestat de
 nimeni. Treceam așa der peste el.

Este contestat însă de cătră foia
 fișpanului faptul, că acesta a oprit
 adunarea amintită pe un motiv cu
 totul nelegal ba ridicul chiar.

Fată cu această contestare ne
 provocăm la textul ordinului fișpă-
 nesc nr. 749 din 1896, unde se dice
 din cuvēt în cuvēt, că adunarea
 alegătorilor români „nu se pōte per-
 mite, fiindcă adunări electorale conchiă-
 mate după naționalități în genere nu pot
 fi permise (miszerint összehívott vá-
 losztó gyűlések egyáltalában nem
 engedélyezhetők.)

Cumcă această a fost motivul
 opririi și fișpanul n'a amintit și nu
 s'a basat pe nici o lege seu ordo-

nanță ministerială o dovesce și Re-
 cursul seu apelația înaintată la 29
 Octomvre 1896 de Dr. A. Mureșianu
 ca contra opririi.

Aflăm de bine și necesar a re-
 produce aici din această apelațiune
 pasagiile privitoare la afirmarea, că
 gruparea după naționalități a ale-
 gătorilor nu pōte fi admisă.

I. Pōte fi interdișă gruparea după naționalități?

Se pōte da ore legilor ce vor-
 besc despre îndreptățirea naționa-
 lităților și a confesiunilor înțelesul,
 că nu admit gruparea după naționa-
 lități? Pōte esista, cu tot șovinismul
 destrămat, ce bântue ađi țările a-
 cesteia poliglote, o părere monstruoasă
 ca aceea, că cei ce împreună sunt
 legați prin limbă, datine, obiceiuri,
 credință și cultură n'au îndreptățirea
 de a forma un grup de interese co-
 mune, pe basa, căroră s'e-și esercite
 drepturile lor constituționale?

Insēmna a ne întōrce la veacul
 întunecos al sclăviei, în care gemea
 poporul lipsit de ori-ce libertate,
 considerat ca și vita legată de gliă,
 când numai s'ar admite cugetarea,
 că miliōnelor de popōre de rassă
 deosebită din acest stat s'e li-se in-
 terdișă de-odată tot ce constitue libera
 mișcare, care s'e facă posibilă firesca lor
 dezvoltare, păzirea și apărarea intereselor
 lor de existență

Orî cât de mașteră s'e fi fost
 legislația ungurăscă pentru popōrele
 nemaghiare, ea n'a putut s'e mērgă așa
 departe când se tracta de-a face po-
 sibil pacinica lor convețuire cu po-
 porul maghiar!

Când legea de naționalitate a
 stabilit marginele până la cari le-
 gislația dela 1868 a aflat de bine a
 garanta naționalităților dreptul de-a
 se folosi de limba lor în viața pu-
 blică și de-a se cultiva tot în limba
 lor, vrut'a ore printr'asta s'e declare, că
 cercul de interese comune ale membrilor
 acestor naționalități este desființat! Vrut'a
 ore s'e declare, că naționalitățile nu

mai au drept s'e se intrunescă în
 societăți, reuniuni și adunări pentru
 apărarea și promovarea acestor in-
 terese?

*Și se pōte ore în tōtă lumea civi-
 lisată afla un esemplu, ca unui popor s'e
 i-se concēdă drepturi der 'i s'e ia puțința
 de-a se folosi de ele de a-le păstra apēra
 și chivernisi?*

Se pōte uni ore numai o cli-
 pită cu principiul constituționalis-
 mului o astfel de capitis diminutio a
 miliōne de cetățeni cari în puterea
 dreptului natural, a drepturilor omu-
 lui sunt legați cu înțrēga ființa de
 naționalitate lor?

O părere ca aceea ce-o conține
 ordinul volnic și ilegal al fișpanului
 din Brașov nu găsesce în tōtă car-
 tea de legi ungurescei un singur pa-
 ragraf, pe care s'e se pōtă răzima.
 Acēstă părere nu este de fapt de-
 cât ecoul arbitrar al unei interpre-
 țări și mai arbitrar ce-a dat'o legii
 dela 1868 ministrul-președinte Banffy,
 declarând în dietă, că guvernul nu
 mai pōte tolera în acest stat grupări după
 naționalități.

Acēstă părere mai are și insu-
 șirea de-a fi o părere cu totul su-
 biectivă a șefului actual al guvernului,
 care n'are nici cea mai mică îndreptățire
 de-a norma interpretarea legilor și cum-
 că este rea și ilegală părerea lui
 despre gruparea după naționalități,
 o dovedesce mai învederat împreju-
 rarea, că majoritatea municipiilor
 nici că au luat'o în considerare, ci
 au respectat ca și până acum intru-
 nirile de alegători români.

Nici nu pōte esista un para-
 doxon mai mare decât acela, după
 care guvernul Banffy recunōsce, că
 legea de naționalitate dă îndreptă-
 țire până la un punct ore-care „ce-
 tățenilor de limbă nemaghiară”, der
 această îndreptățire, în ce privesce
 limba și naționalitatea lor, el o face
 dependentă dela buna chibzuire și
 arbitriul guvernului și a organelor
 sale, negând acestor cetățeni de limbă
 nemaghiară îndreptățirea de a-și putea

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Oraculul.

O reminiscență.

Când omul nu pōte dormi nōptea.

(Fine).

În diminēta următore ne istorisî con-
 școlarul cel mai în etate, care locuia în-
 tr'o odaia cu bietul băiat, că nōptea, când
 toți dormeau dusi, se deschise ușa dela
 odaia și încetinel și fără a face cel mai
 mic șgomot intră bătrânul Daniel — și
 merse lângă patul, în care se afla Mopsică.
 Măna stângă și-o ținē dinaintea flacării lu-
 minării, ce-o purta în drēpta; și așa a stat
 mult, și a privit lung și în tăcere la copilul
 care durmea. Cu-o oftare se întōrse
 apoi și se duse érășî fără șgomot cum a
 venit.

Intr'una din diminițele următore, când
 ședeau în clasă așteptând pe profesor, care
 încă nu venise, se deschise ușa clasei și
 deodată cu profesorul veni bătrânul Daniel.

„Mopsică”, dișe el, și se vedea din
 vocea lui, că se silea a vorbi liniștit „vin'o
 puțin afară”. Micuțul se îndesă afară din
 bancă; bătrânul Daniel îl luă de mână; ei
 se duseră afară — și Mopsică nu se mai
 întōrse.

Când prelegerea era terminată și noi
 veneam din clase, sta jos în coridorul
 institutului, îmbrăcat cu pardesiul, cu că-
 ciulița pe cap și purtând un „shaw” la gât,
 micul Mops. Geamantanul lui era impache-
 tat și închis lângă el.

Ce însemna această? Avea să plece
 băiatul? Și încă înainte de începerea va-
 canțelor?

Gânditor, ca de obicei, sta el acolo;
 la întrebări nu da răspuns; dela el nu pu-
 teai s'e ađi nimic.

După cățva timp bătrânul Daniel veni
 pe scări în jos; și el îmbrăcat de plecare.
 Ne îndesarăm în jurul lui puindu-i întrebări.
 O depeșă înăbușită ne dădă deslușiri.
 O depeșă sosise; mama micului elev se îm-
 bolași deodată foarte tare, și depeșă cerea
 ca băiaul să plece acasă imediat.

Bătrânul profesor privea la copil, care
 sta pe pragul porții. „Nu-i spune-ți nimic —
 el nu știe, că mamă-sa e în pericol”.

Nu i-am spus nimic. Nici măcar nu
 ne apropiară de el; nu ne încumetam. A
 pierde pe mama! — fiă-care din noi sim-
 țea, ce însemna această. Micul conșcolar,
 care era ținta batjocurilor noastre, devenise
 deodată purtătorul unei sorți, dinaintea
 căreia se cutremurau inimele noastre; el ni se
 întâția ca ceva sfințit. O birje trase la
 pōrta institutului. Bătrânul Daniel s'apropie
 și-și puse brațul pe după umărul micu-
 țului.

„Vin'o acum, băiete, acum pleci acasă
 la mama ta”.

Copilul își ridică privirile spre el; o
 rață de bucurie trecu peste fața lui. Voia
 s'e-și ridice geamantanul seu, der noi îi
 prevenirăm. Fiă-care din noi vrea s'e-i
 ajute, fiă-care simțea o tebuință ascunsă de
 ai aduce un ultim serviciu amicabil „Adio
 Mops! Adio Mops!”

Două-deci de mână se întinseră s'e
 prindă mâna sa mică, vērētă de înghețată

și io stringeau la despărțire. El nu știea
 ce se dice și ce se creadă, această se vedē
 din fața lui, în care oglindea mirarea.

Apoi fū ridicat în birjă; bătrânul Da-
 niel se urcă după el și s'aseză lângă el.
 Ușa trăsorii se închise cu sunet. Încă-odată
 se plecă pe ferestra trăsorii și ne făcū
 semn de adio cu căciulița s'a vērētă. Tră-
 sura se puse hodorogind în mișcare — noi
 stăteam și ne uitam după dēnsul până ce
 trăsura a eșit din curtea institutului. Apoi
 ne reîntōrserăm. Nimeni n'a diș măcar un
 singur cuvēt.

El a plecat și nu s'a mai reîntors în
 pedagogiu. Nu știu decă a mai aflat în
 viață pe mama sa — nu l'am mai revēdūt
 nici-odată. Nu l'am mai revēdūt până de
 curēnd nōptea, atunci de-odată érășî era
 aci. Lângă traversă sta el între genunchii
 bătrânului Daniel; vedeam batista sa albă,
 cu care își ștergea fața, auđieam cum plân-
 gea. De n'ar mai reveni — căci de va re-
 veni nu voiți pute dormi.

(„Cosmopolis”).

Ernst Wildenbruch.

validată pe cale și cu mijloace constituționale drepturile, multe puține câte le stabilește legea de naționalitate, și lăsând aceste drepturi și interese ale lor numai și numai în grija colectivității cetățenilor de toate limbile.

Jidovul se îngrijescă de interesele bisericești creștine românești și de creșterea noastră religioasă-morală; Maghiarul sovinișt, care și așa se vaită mereu, că nu s'au maghiarizat încă toate școlile din țară, să se îngrijescă de interesele învățământului și ale educației naționale în școlile românești; Sasul, care ca rassă germană e de ideea, că numai cultura germană are îndreptățire să domineze în Europa centrală și ca mâne și în Orient, să se facă apărătorul aspirațiilor de cultură latină ale rasei noastre!

Dér abstrăgând dela această neînțeleasă direcțiune babilonică a politice, a căreia instrument s'a făcut fișpanul din Brașov, întreb: cum stăm cu constituția, ér mai vântos cu constituționalismul și cu liberalismul, ce și l'a înscris pe drapel guvernului și partida lui?

Póte însă că în cadrul acestui umil Recurs al unui biet cetățen, care nu mai scie ce-i de capul lui, după interpretarea confusă și mult contradicțioară ce-o dau îndreptării lui legale organele puterii publice, când peste trei ore fișpanul comitatului opresce ceea ce i-a permis în momentul de față autoritatea comunală pe baza legii; póte dic, ca în cadrul acestui recurs întrebările de mai sus se apară prea nemodeste. De aceea imi permit a le concentra numai într'o singură întrebare, care ne privește personal, pe mine și pe soții mei de principii, pe cari i-am chiămat la întrunire: cum stăm în față explicării laconice ce a dat'o fișpanul îndreptării noastre ca cetățeni de limbă nemaghiară, cum stăm c'un cuvânt cu libertatea noastră individuală?

Mai póte fi vorba de libertate individuală, atunci, când se face dependent dela buna dispoziția a reprezentantului politice guvernului din fruntea comitatului dreptul nostru de a ne da și mărturisii ca aceea ce suntem și ne simțim, dreptul nostru de a ne înțelege, după cum ne vine mai bine, cu aceia din concetățenii noștri, cari au însușirea de-a vorbi limba noastră, prin care înțelegerea se se póta face posibilă, și cari mai au și avantajul cel mare pentru noi de a împărtași cu noi aceleași necasuri, interese, credințe și aspirațiuni în viața privată și publică?

E invederat, că decă guvernul și organele lui nu consideră acest stat ca un mare institut pentru dressarea cetățenilor după pofta, chibzuiela și dispoziția trecătoare a celor ce stau în fruntea administrației lui, atunci ordinul fișpănesc din cestiune constituie un brutal atentat asupra libertății individuale mai înainte de a lovi în libertatea constituțională și în libertatea noastră de-a ne mișca, manifesta și validată ca rassă, id est în libertatea noastră națională.

De unde urmază, că așa cum se prezentă cu toate aparițiunile ei ciudate, măsura de oprire a întrunirilor noastre în comitatele Brașov, Sibiu și Bistrița-Năsăud, ea este și rămâne o denegare faptică chiar și a firei noastre dată de mama natură, o contestare a însușirii de a mai pute figura în acest stat și măcar numai ca „cetățen cu limba românească“ de a doua mână.

Cum se prezentă astfel situația politică de ađi a Românilor din acest stat, și unde va duce o practică legală și constituțională ca aceasta, nu sciu. Am convingerea însă de altă parte, că fișpanul comitatului Brașov nu și-a dat sémă de consecențele

fatale ale pasului, cu care a debutat fără a respecta măcar și numai competența legală a organelor autonome administrative din comitat.

Ibis redibis.

Fóia bisericească din Blășiu „Unirea“, în numărul său dela 6 Noemvire c., se încercă a răspunde la nedumeririle, cărora li-am dat espreșiune în față „liniștirilor“ ei.

Cei dela fóia din Blășiu ne răspund, — cum a răspuns Banffy în afacerea Jeszenszky, — că nu pot răspunde la meritul întrebărilor. Tot ce ne póte comunica „Unirea“ este, că Metropolitul Mihalyi a fost la nunțiul apostolic din Viena; și ne întrebă cu naivitate, decă nu ne este de-ajuns, că Metropolitul a alertat la nunțiul apostolic?

Nu înțelegem, cum ar pute se ne fiă de-ajuns, și cum n'am trebui să dorim a scii, pentru ce anume a alertat la Viena și ce ispravă a făcut?

Dér „Unirea“ vorbește de „discrețiune pentru afacerile cele mari și delicate“, și mai face și o asemănare cam nepotrivită cu tratările secrete pentru cvotă.

Nimeni n'a cerut să se dea în public secrete și să se strice astfel cumva intereselor causei. Dér ore póte se fiă secret cestiunea: ce au căutat episcopii noștri uniți în conferențele conchiămate de Primatete în cauza autonomiei catolice, și ce a căutat Metropolitul în comisia pregătitoare a proiectului de organizare a autonomiei?

Fóia din Blășiu nu ne scie spune, ce a căutat Metropolitul în acea comisiă, dér dă cu socotéla, că a intrat acolo pentru a espune și cu grai viu punctul de vedere al episcopilor noștri, ca nu cumva el să fiă prezentat în raportul comisiunei către congres în lumină falsă și tendențioasă.

Fórte frumos le crede acestea fóia blășiană.

Dér care este punctul de vedere al arhieriei români uniți?

Noi scim ce a đis conferența din Clușiu, dér nu scim încă până în ziua de ađi, ce a hotărît în merit și ce crede episcopatul român unit, din afară de faptul, că de-ocamdată n'au scris alegerile pentru Congresul autonom.

Ba mai mult: nu scim nici măcar atăta cu siguranță, decă arhieriei Metropoliei de Alba-Iulia voiesc cu toții în adevăr autonomiă, ori că preferă s'o ducă mai departe cu absolutismul, la care s'au dedat așa de mult.

Alta este a lupta ca să nu fi cu totul contopit în organismul autonom al biserice catolice ungurești, alta a lupta pentru a dobândi eventual o uniune condiționată, în loc de fusiune, și érăși alta este, după noi, de-a lupta pentru principiul autonom și organizarea de sine stătătoare a biserice pe bazele lui, a lupta sincer, hotărît și fără témă, cum promitea „Unirea“, citând versul „Et si fractus illabatur orbis“.

Noi credem, că nu ar însemna a viola un secret, ci ar fi chiar o absolută necesitate de a se scii astăđi clar și limpede, în care din aceste ape inotă căpeteniile biserice române unite.

„Unirea“ scie să întorcă cu dibăciă frasa: „ar fi o insultă a presupune despre episcopii noștri, că vor schimba atitudinea hotărîtă la Blășiu“.

Dér încă odată, pentru Dumneșeu, care este în fond și în formă această atitudine?

În fine cu mare înțelepciune ne

spune fóia din Blășiu, că „nu ține de imposibile nouă atacuri asupra bisericei“ și decă provocă pe credincioși „să fiă la pândă“.

Ce să pândescă însă? Ca să nu hotărască congresul unguresc „ceva despre noi fără de noi“, ori ca să nu fugă oile din staululele noastre în staululele străine?

Decă congresul catolicilor unguri va hotărî totuși ceva „despre noi fără de noi“, „atunci“, dice fóia din Blășiu, „vom mai vorbi“.

„Nu-i vorba multe scim și multe putem noi cei dela „Unirea“, dér tot n'am inventat noi iérba de pușcă“.

Au dreptate!

Metropolitul Mihalyi lu Pesta. Ni-se comunică din Budapesta, din isvor vrednic de credință, că în conferența episcopescă ținută la 6 c. sub președinta Primatelui, E. S. Metropolitul Mihalyi mai înainte de a se începe discuțiunea asupra „autonomiei“ a declarat cu solemnitate, că conform hotărîrii luate de majoritatea Episcopatului gr. cat. rom. la 23 Iunie a. c. în Blășiu, nici Clerul, nici poporul și nici Episcopii gr. cat. rom. nu vor lua parte la congresul regnicolar al autonomiei catolice, convocat pe ziua de 11 Noemvire n. c.

Conferența episcopilor catolici s'a întrunit la Budapesta Sâmbătă, în 6 Noemvire n. După raporturile foilor Budapestane, ce ni-au sosit ađi, la conferență au luat parte dintre arhierii români uniți numai Metropolitul Mihalyi dela Blășiu și episcopul Sabo dela Gherla, ér între cei ce s'au scusat absența vedem înșirată pe episcopul Pavel dela Oradea-mare. Discuțiile s'au învîrtit numai asupra unor principii fundamentale și se dice, că au fost fórte vii. Fiind-o discuțiunile nu s'au putat termina în ședința de Sâmbătă, Primatetele a convocat pe astăđi, Luni, o nouă conferență a episcopilor. — „Magyar Allam“ spune, că între membrii conferenței s'a observat o mare indispoziția, la ceea ce a contribuit mult și împrejurarea, că episcopul Schlauch dela Oradea mare s'a retras dela presiunea comisiunei episcopesci însărcinate cu revidarea proiectului autonom, ba atât el, cât și episcopul Zalka dela Györ, cari ambii luaseră parte la congresul din 1870—71; nici nu s'au prezentat măcar la conferență. Din foile de ađi nu putem afla, decă noul episcop Dr. Radu dela Lugojiu a luat și densusul parte la conferență, ori nu a luat. Între vorbitori încă nu este înșirat numele nici unuia dintre arhierii români

„Balkansca Konfederacia“.

În Sofia a apărut un nou diar „Balkansca Konfederacia“, care agită cestiunea Dobrogei sub forma unei confederații balcanice. Și sub această formă, grandomanii din Sofia nu se mulțumesc numai cu Dobrogea, ci se întind în Serbia și în Turcia.

Programul noului diar bulgăresc este ca România, Bulgaria, Serbia, Grecia și Muntenegru să formeze o confederație balcanică, având drept scop împărțirea Turciei și modificarea hartei Austro-Ungariei și a Rusiei. Din această împărțire și modificare de hărți, statele confederate se se împărțesc astfel:

Bulgaria se-și anexeze Macedonia, Thracia, Dobrogea și plășile Niș, Pirot, Vrania și Leșcovăț din Serbia.

Serbia se-și anexeze vilaietul Crnogova din Turcia, apoi Bosnia și Herțegovina.

Grecia se-și anexeze Epirul, Tesalia și Creta.

Muntenegru se-și anexeze Albania și Dalmația.

Și în fine România se-și anexeze Bucovia, Transilvania și Basarabia.

Acesta este programul diarului „Balkansca Konfederacia“ din Sofia.

„Neues Wiener Tageblatt“, — după care luăm acestea, — spune că acest pro-

gram a produs o mare senzație în toate cercurile din Sofia, cu atât mai vântos, că noul diar se pretinde a avea legături cu d. Stoiloff.

De altfel ideea unei confederații balcanice este împărtașită de șefii tuturor partidelor și grupurilor bulgăresci. Săptămăna trecută s'au publicat prin unele diare austro-ungare o seriă de interviewuri cu d-nii Zancof, Karavelof, Radoslavof, Petoof și ministrul de culte Vasof, cari toți an declară, că idealul comun este înființarea unei mari Bulgarii sub egida unei confederații balcanice.

Prin urmăre, ori cât de ciudat și fantastice este programul diarului „Balkansca Konfederacia“, el este creșut tuturor bărbatilor politici militanți din Sofia.

SCRIRILE DILEI.

— 27 Octomvire v.

Dr. A. Mureșianu a eșit eri séră din închisórea dela oăpitănia orășenescă din loc, unde și-a făcut cele opt đile pedepsă în afacerea despre care se vorbește în primul nostru articol de ađi.

Coróne eterne. D-l Nicolae Mocanu, comersant în Brașov, ni-a trimis 5 fl. v. a. drept corónă eternă pe mormântul răsăditei sale scumpe mame la „fundațiunea iubitorilor răsădit“, pentru ajutorarea școlărilor români săraci. Primindu-se de subscrisul Comitet această sumă se chitéză în acest mod și se arată, că s'a adaus la numita fundațiune. — Brașov 26 Octomvire v. 1897. Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Brașovului.

Gubernatorul Basarabiei la Iași. În privința neașteptatei misiuni a d-lui Constantinovici, guvernatorul Basarabiei, la Iași, „Opinia“ primesc din Chișineu informațiunea, că acolo Dumineca trecută încă nu se scie nimic despre această misiune. Abia pe la 9 ore séra se răspundiră prin clubul nobilimei marelui oraș basarabian scirea, că guvernatorul a primit ordin drept dela Imperatul Nicolae, ca numai decă se plece la Iași, pentru ca a doua đi. Luni, să se afle la gara din capitala Moldovei spre a saluta pe suveranii României. Ordinul era atât de urgent, încăt guvernatorul a fost silit să anine vagonul său la un tren de marfă singurul care pleca la 10 ore nóptea din Chișineu, ajungând la 5 ore dimineața la Ungheni. De aci a împrumutat cei mai buni cai ai d-lui Buznea, așa că în fuga mare abia a putut sosi pe Luni dimineața la 7 1/2 ore în Iași. La reintórcere, guvernatorului i s'a pus la dispozițiune un tren separat.

Atentat în contra părechei imperiale germane. Din Berlin se comunică, că în contra părechei imperiale germane s'a comis un atentat, care însă n'a succes. Atentatul s'a întâmplat în Spielberg, unde împăratul Wilhelm se dusese împreună cu soția sa pentru a lua parte la înmormântarea generalului Bülow. Când împăratul mergea cu cortegiul spre cimiter, de-odată un bolovan mare de piétră sbură asupra cortegiului, lovind și rănind pe prințul Schönauich-Karolath, care mergea nemijlocit înaintea părechei imperiale, asupra căreia se vede, că a fost îndreptat bolovanul. Impăratul se oprí și dete ordin, ca toți muncitorii, cari din întâmplare priviau de pe balconul unei case ce se clădea în apropiere, să fiă duși la poliția.

Suspendarea imunității. În ședința dela 4 Novembre a dietei unguresci s'a tractat cestiunea imunității a vre-o opt deputați, cari fiind acușați pentru anumite dilute și transgresiuni, s'a cerut să li-se supindă dreptul de imunitate spre a putea fi dați în judecată. Între acești deputați se află și Dr. Nicolae Șerban. Densusul a acusat pentru transgresiune în contra dreptului de vênat. Comisia a propus suspendarea imunității sale. Deputatul Olay Lejos a luat în apărare pe Șerban și a adus ca exemplu pe contele Stefan Tisza și pe Kubiny Geza, cari încă au pățit ca Șerban, dér din cauza unor transgresiuni dieta nu

l-a lăsat să fie dată în judecată. *Schmidt*. raportorul comisiunii, duse, că e deosebite între transgresiune și transgresiune. Șerban a venit și le întregi pe teritoriul străin. Stăruie deci pe lângă propunerea comisiunii, de-a-i se suspenda dreptul de imunitate. Majoritatea a și primit această propunere.

Atentat contra ministrului-șef de cabinet din Brazilia. Din Rio de Janeiro se telegrafiază, că în 5 l. c. s'a săvârșit un atentat sângeros în capitala Braziliei. Atentatul a fost îndreptat asupra ministrului-șef de cabinet. Jertfa atentatului însă a căzut fratele mai mic al șefului de cabinet, Mendes Moraes, șeful statului major, împreună cu ministrul de război. Atentatul s'a întâmplat astfel: Ministrul-șef de cabinet, Moraes Barros, în 4 l. c. se duse împreună cu fratele său mai mic la port, unde privea la un vapor nou. De la port voi să meargă la arsenal. Ajungând însă la colțul unei străzi, un soldat luă poziția, stând față în față cu ministrul. Soldatul scose un revolver, țintind asupra ministrului, der fratele acestuia printr-o mișcare rapidă a dat altă direcție revolverului său. Tinerul șef al statului major, ce-i drept, a scăpat viața fratelui său, der glonțul l'a nimerit pe el, răzându-l grav. Acesta însă își făcu drum printre mulțime, când deodată dă cu ochii de ministrul de război, care tocmai ajunse și el la fața locului. Atentatorul se aruncă înjurând asupra ministrului de război Vasquez Bernardo, căruiu îi infipse un pumnal în pept. Ministrul căzu la pământ și după câteva momente muri. Făptuitorul a fost arestat în închisoarea garnizoanei. În oraș e mare agitațiunea.

O nebună în biserică. În biserică ungurească din Oroshaza, tocmai când era mai plină de oameni, în timpul serviciului divin, deodată năvăli o femeie, Maria Konosek, cu un biciu mare în mână și începă să orcească oamenii la dreapta și la stânga, repetând mereu cuvintele Mântuitorului: „Nu faceți casă de schimb din casa tatălui meu!“ Femeia, care era nebună, numai cu mare greu a putut fi prinsă și scosă din biserică.

Liferare. Camera de comerț și industrie din loc face cunoscut, că s'a publicat concurs pe cale de ofertă pentru liferarea obiectelor de lipsă pe anul 1898 pentru echiparea și îmbrăcăminte armatei comune, precum cisme, păpuși, curele etc. Ofertele sunt a se înainta până în 17 Decembrie a. c. la intendatura respectivului cerc teritorial. Pentru informații a se adresa la camera comercială și de industrie din loc.

Adevărată aducere-aminte. Muncitorul de mine Miskot Ferencz dela Salyo-Tarján se hotărî să facă amicului său Brauner János un dar pentru aducerea aminte. El fură din mine o patronă cu dinamită și o trimise lui János. Acesta se bucură foarte și atât a tot întors pe-o parte și pe alta darul primit dela prietenul său, despre care însă el nu știa că ce-i, până când dinamita a explodat retezându-i toate degetele dela o mână. Sigur, că istețul János nu va uita în veșnic darul primit dela și mai istețul său prieten Ferencz.

Nou osindit pentru „agitații“. Ni-se scrie din Lugos: Aici s'a publicat înaintea tribunalului din Lugos sentința Curiei, care în consonanță cu instanțele de jos a osindit pe preotul din Brusnic (Partia) Mihail Rubinoviciu la 6 luni închisoare de stat și 50 fl. amendă, fiindcă ar fi dăș în biserică, că poporul să contribuie pentru școala confesională, căot altcum ministerul unguresc numai Unguri și Jidovi va trimite în comunele românești ca învățători, și din biserică și din școli vor face grajduri, în care vor băga caii dela honveșci.

Pedepșa o va implini, pentru varietate, în Vaș. Și așa tot înainte până la depunerea amortire a naționalităților și unificare a poporului în minte, pînteni, limbă. Vivat Jeszenezky!

Fiascul colonisărilor dela Șermaș.

Politica de maghiarizare prin colonisări a dat de un cumplit fiasco. N'au fost norocoși „patrioții“ nici cu colonisarea Ciangăilor bucovienei, despre care tocmai acum ce-tim prin foile ungresci, că se găsesc în cea mai mare miserie, așa că stau să pieră de foame, măcară din partea statului li-s'a făcut și li-se fac mereu atâtea favoruri. Numai Ciangăilor din noua comună numită Székelykeve li-s'au împărțit de curând din partea guvernului 1270 mări metriche de sementă pentru sementat, er din partea unei societăți ungresci aceiași Ciangăi au mai primit de curând un ajutor de 1000 fl.; toate aceste ajutoare însă nu sunt suficiente pentru a scote din iernă pe Ciangăi, cari au ajuns să fie ținuți, ca și nisce orbi, din budgetul statului și din contribuțiile omenilor.

Și mai cumplit însă este fiascul colonisărilor dela Șermașul de pe Câmpia, în privința cărora etă ce ni-se scrie:

Din Câmpia, 7 Nov. n. 1897.

Stim. D-le Redactor! Au trecut trei ani, de când a fost cumpărat de stat și împărțit între coloniștii maghiari marele domeniu dela Șermaș. comună curat românească, al contelui Teleki. Domeniul a fost împărțit în 190 de moși pentru coloniști, der nu au fost aduse, decât 110 familii. S'a lucrat cu totă puterea la construirea caselor, avându-se în vedere aducerea unui număr mai mare de coloniști, der cele mai multe au rămas gole și pôte că așa vor rămâne în veșic.

Coloniștii, cari au fost aduși, n'au știut să lucreze pământul; deși bun și bine gunoit de câtră arendașul de mai înainte, pământul n'a adus coloniștilor nici măcar atât, ca să aibă cu ce trăi, necum să mai plătescă și ratele câtră erar pentru desăgubirea moșiilor. După ce stăpânirea a vădit, că nici după atâtea ani coloniștii nu plătesc, s'a dat pe mâna procuraturii din Clușiu, er această i a acusat la judecătoria de cerc din Mociu.

Coloniștii vădându-se astfel în strimătore, o parte din ei au început a-și vinde bucatele încă de pe câmp; de-asemenea și-au vândut fânul, vitele și tot ce au avut, er într-o noapte, pe furis au luat-o la sănătoșa fără a mai aștepta să vină executorii. Cu cei ce au rămas, procurorul a ținut pertractări timp de trei zile, provocându-i ca în termen de-o lună să plătescă.

De atunci și coloniștii câți au mai rămas își vând tot ce au și vând pe rând se duc. Că unde se duc, nici ei nu știu să spună; fug numai ca să scape de executori. După cum se vede, puțin vor mai ierna pe la noi; cei ce nu vor pute merge acum, vor merge de sigur la primăvară, așa că nu cred să rămână pe alt an mai mult ca 20 familii.

Se vorbea, că vor fi aduși în locul lor coloniști de prin „Alföld“, alții diu, că vor fi aduși Unguri de prin unele comune ardelenesce. cum e din Mădăras, Pănet, Band etc. Până acum însă n'au fost aduși. Se știe, că de-acum înainte statul nu va primi coloniști, decât numai având o cautiune de 500 fl. Cele 190 case nouă clădite pe sêma lor se vede, că se vor dărîma înainte de-ași afla stăpâni.

Așa știu risipi maghiarizatorii averea statului. Casele coloniștilor au fost clădite cu spese mari, fiă-care casă fiind socotită în 800 fl. Stăpânitorii preferă să le lase să se dărîme, decât să le dea în folosința locuitorilor români. Din mica noastră comună peste 40 de familii românești, sărace, fără case și moși, au părăsit comuna, fiindcă statul nu li-a dat lor nici atâtea loc, ca să-și facă o casuță, pentru ca să aibă pe cine maghiarisa.

Ce trist! Românii, cei mai buni muncitori, sunt siliți să fugă pentru a face loc coloniștilor unguri, er aceștia fug pentru-că nu știu și nu le place a munci! X.

Cătră onor. public român din loc.

La 9 (21) Noemvre a. c. societatea subscrisă va împărți haine între ucenicii români lipsiți din localitate. Deoarece numărul acestora este de 300, și fiindcă noi nu dispunem de mijloce îndestulătoare, apelăm prin această la generositatea publicului român din Brașov, rugându-l să bine-voască a ne sprijini în ajutorarea acestor băeți, dintre cari cei mai mulți sunt lipsiți de toate mijlocele.

Ajutorele binevoitoare, în ori-ce fel de haine (rocuri, pantaloni, papuci, etc.) în bani, sau altele, să se transpună la prăvălia d-lui vicepreș. B. L. Popovici, strada vămii Nr. 21.

Brașov, 25 Oct. (6 Nov.) 1897.

„Asociațiunea pentru sprijinirea învățăceilor și sod. români din Brașov“.

N. P. Petrescu m. p. Pomp. Dan m. p. preș. secretar.

NECROLOG. Elena Dr. Muntean de Fizes născ. Zimmer, soția d-lui avocat din Orăștiă Dr. Aurel Muntean, după suferințe îndelungate a răposat în 3 Noemvre n. c. în etate de 29 ani, anul al cincilea al căsătoriei. O jălesce întristatul soț cu fiica sa Roma.

— Ana Petean născ. Aranykati, soția d-lui paroch Simeon Petean din Jucul inferior, a răposat în 3 Noemvre n. în anul al 66-lea al etății și al 47-lea al căsătoriei. O jălesce întristatul soț cu fiii și fiicele sale: Maria măr. Poșia, Ioan preot în Korpad, Iosif preot în Surdu și Juliana măr. Mureșian, cum și alte numeroase rudonii.

Fiă-le țerena ușor!

Mulțămită publică.

Comitetul parochial român gr. or. a bisericii Sf. Adormiri din cetatea Brașovului vine prin subsemnății a achita publice sumele de mai jos și a exprima sentimentele sale de profundă mulțămită Dômnelor și Domnilor mai jos însemnați, cari au binevoit a dărni și a număra sumele de mai jos pentru cele dinăuntrul bisericii române gr. or. ce s'a clădit în centrul Brașovului. Anume:

On. Reuniune de binefacere a damelor din Bucuresci a dărut 1000 lei; D-l Benjamin Hernea 400 lei; Dôamna Elena Focsineanu 100 lei; Dôamna Elena A. Popovici a dărut o iconă mare; D-na Maria de Pruncul 50 fl. și o materie de catifea pentru o sfiță; Dôamna Eufemia Cr. Kertsch o colecă ou 92 fl. 51 or.; D-l jude Petru Pop pentru toacă 50 fl. și D-l Nicolae Loga pentru o iconă 30 fl.

Brașov, 23 Octomvre 1897.

Pentru Comitetul parochial:

Bartolomeiu Băulescu, Vasile Goldiș, președinte. secretar.

ULTIME SCIRI.

Viena, 7 Noemvre. — Se crede că parlamentul va fi amănat și că provisorul pactului se va promulga cu ajutorul § lui 14.

Monza, 7 Noemvre. — Regele Umberto a primit ađ după amădi pe contele Goluchowsky. Era de față și ministru-șef de cabinet Rudini și ministrul de esterne italian. Regele a conferit lui Goluchowsky ordinul Anunțatei.

DIVERSE.

Mormântul sfânt se află în biserică cu același nume din Ierusalim. Indată la intrare în biserică, privirea omului este atrasă asupra unei pietrii mari și late, înconjurată ou gratii de fier și luminată de câteva lampi, ce sunt înțepenite de gratii. Peregrinii se apropie de pētră, tirându-se în genușchi, o ating și o sărută, se plecă la pământ înaintea ei și se rōgă. Se știe, că pe această pētră a fost trupul lui Isus Christos spălat, îmbalsamat și gătit pentru înmormântare. Cevași mai departe dela ușă,

spre stânga, este un loc liber rotund, tocmai sub catedrală, înconjurat de 16 columne mari, cari țin galeria de sus. În mijlocul acestui loc se află mormântul sfânt. Acesta se află într-o casă lungă și patru unghiulară, care însă la un capăt e rotundă, cu arcade mici și capetele în partea esteriōră. Mormântul are forma unui scioru, e tăiat în marmoră albă, colorită albastru, având o lungime de 1 metru 93 cm., lățime de 97 cm. și înălțime de 67 cm. Marmora este puțin poleită și are înfățișarea, ca și cum ar fi ajuns'o toate vijelele naturei. N'are nici un ornament și presentă chipul unui sarcofag de-al Grecilor vechi. De-asupra mormântului ard 7 lampe de argint, cari sunt daruri făcute de diferiți principii. Mormântul ocupă cam jumătate din ael loc liber, rotund. Păreții locului sunt de marmoră verde. Peregrinul dela mormânt este condus la alte locuri sfinte, apoi în capela grecescă, în mijlocul căreia se află un glob, care se știe, că ar reprezenta centrul pământului.

O cunoscință nu tocmai plăcută. O cunoscință de tot interesantă se scrie din Heisingfors, că a făcut consilierul de stat rusesco *Dlubowski*. Aflându-se din oficiu într-o căsătorie prin Finlanda de sus, singur într'un cupen de clasă I, se urcă la stațiunea Imtra, tot în ael cupen de cl. I, și un domn mare, frumos și bine îmbrăcat, Trenul se pune în mișcare. Străinul, care într'una privea spre consilierul de stat rusesco, începă la vorbă: „D-ta ești Neamț?“ — „Nu, eu sunt Rus“. — „Atunci pôte să rîdi, în cas contrar ț-i-ai fi tras un glonț în creeri!“ Intr'aceea scose un revolver și-l îndreptă spre *Dlubowski*. „Astfel tratez eu la ocaziuni de aceste“, dise străinul. „D-ta ce gândești?“ — „Eu nu gândesc nimic“. — „Așa!“ — O pușcătură de revolver trosni. „Veđi d-ta, astfel ț-am pușcat ideile false. Mai voești să-ți pușo și a doua minciună?“ *Dlubowski*, care era mai mult mort, decât viu, ajungând la o stațiune mică, voi să meargă la ferăstră, ca să strige după ajutor, străinul însă îl trânti pe canapea. „Nu te duce de aici, căot altfel erăști pușo! În cele din urmă însă, pușcăturile acestea nu-mi fac nici mie vre-o plăcere deosebită. Soii d-ta înghiți ouțite?“ — „Nu!“ răspunse *Dlubowski*, căruiu de grōză i-se făcu pērul măciucă. — „Deocă nu știi, eu te voi învăța. Este forța simplă. Deschideți gura!“ — Lui *Dlubowski* îi veni atunci în minte ideea norocită de-a întreba pe străin, deocă ouțitele sunt destul de potrivite pentru a pute fi înghițite și cum ar pute face, ca măestria aceea să-i aducă și ceva căștig? Străinul începă să vorbescă pe larg despre înghițirea ouțitelor. Intr'aceea trenul sosi în gara Volkesaart și străinul dise: „E tocmai potrivit. Mai bine se pot înghiți ouțitele finnice. Mergi și adă un ouțit lung, adevărat din Finlanda. Eu îl voi scuți bine și indată îți voi tăia gâtul ou el“. Secretarul abia apucă să ese afară din cupen, er la reîntorcere venise însoțit de alți funcționari. Străinul fu recunoscut, — era comerciantul Lundström, care, după cum s'a constatat, nebunise ou câte-va zile mai înainte.

Literatură.

În editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu, a apărut: „Castelul din Carpați“, roman din viața poporului românesc din Ardeal. Traducere autorizată de Victor Onișor. Cu o prefață despre Jules Verne — scriitor și scrieri, — de Dr. E. Dăianu. — Romanul, pe care-l anunțăm aci, este unul dintre cele mai interesante și de valoare tot odată. D-l V. Onișor a făcut un bun serviciu literaturii noastre prin traducerea acestui roman a celebrului scriitor frances Jules Verne, care roman pentru noi mai ales este cu atât mai interesant, fiindcă se petrece în Ardeal, între Români, și pe lângă părțile lui instructive, mai este și moral. Opul e tipărit frumos, cuprinzând, pe lângă portretul lui Verne, și vre-o alte 26 de ilustrațiuni în text. Prețul unui esemplar, în ediția populară 80 cr., în ediția de lux 1 fl. 20 cr. Pentru România și străinătate 2 lei 50 bani.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Bursa de mărfuri din Budapesta.
din 8 Noembrie n. 1897.

Sămînțe		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chiligr.	
			dela	până
Grâu Bănățenesc	80	13.30	13.35	
Grâu dela Tisa	80	13.25	13.30	
Grâu de Pesta	80	13.30	13.35	
Grâu de Alba-regala	80	13.30	13.35	
Grâu de Bácska	80	13.30	13.35	
Grâu ung. de nord	80	13.30	13.35	
Grâu românesc	79	13.30	13.35	

Sămînțe vechi ori nouă		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chiligr.	
			dela	până
Săcară	nutreț	70-72	8.40	8.50
Orz	de vinars	60-62	5.80	6.15
Orz	de bers	62,64	6.30	7.00
Orz	de bers	64,66	7.50	9.00
Ovăș		89,41	6.30	6.60
Cucuruz	bănăț.	75	—	—
Cucuruz	altă soi	79	—	—
Cucuruz	"	—	—	—
Hirișcă	"	—	—	—

Productediv.	S o i u l	Cursul	
		dela	până
Sem. de trii.	Lufernă ungar.	48.	52.
—	transilvană	—	—
—	bănățenă	—	—
—	roșia	28.	31.
Oleu de rap.	rafinat dubla	—	—
Oleu de in	dela Pesta	59.	59.50
Uns. de porc	dela țără	—	—
—	svântată	55.	55.50
Slănină	afumată	60.50	61.
Său	—	—	—
Prune	din Bosnia în buți	17.50	18.
—	din Serbia în saci	16.	16.25
Lăctar	slavon nou	18.75	19.25
—	bănățenesc	16.75	17.25
Nucii	din Ungaria	—	—
Gogoși	ungurești	—	—
Miere	sărbesci	—	—
—	brută	—	—
—	galbină strecurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirt	brut	—	—
—	Drojdințe de spirt	—	—

Cursul la bursa din Viena.
Din 6 Noembrie 1897.

Renta ung. de aur 4%	122.10
Renta de corone ung. 4%	99.85
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.40
Bonuri rurale ungare 4%	97.70
Bonuri rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	155.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.50
Renta de argint austr.	102.30
Renta de hârtie austr.	102.25
Renta de aur austr.	123.25
Losuri din 1860	143.60
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	952.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	386.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	351.50
Napoleonori	9.53 1/2

Atelier nou de croitorie modernă!
IOAN HRISTESCU

croitor bărbătesc
Brașov, Târgul inului Nr. 26.

Am onore a aduce la cunoștința onoratului public, că după o prăcă de mai mulți ani ca sodal (călfă) de croitorie bărbătescă, **am deschis un**

Atelier de croitorie modernă, după sistemul cel mai nou, sub conducerea mea proprie, făcând toate soiurile (felurile) de vestimente, precum: **Paltone, Pardiseuri, costumuri de haine după moda cea mai nouă și cu prețurile cele mai moderate.**

Primesc tot-odată ori-ce reparațiuni ce cad în specialitatea hainelor bărbătesci, executându-le prompt, bine cu gust și ieftin.

Rugându-mă de onoratul public a mă sprijini cu prețuitele comande, asigurând, că imi voi da totă silința de a satisface cu cea mai mare punctualitate, sunt cu totă stima:

IRIMIA I. PEDA
măes. ru-croitor bărbătesc.

1402,3--12.

Sz. 5615—1897 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tknyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Albina takarék és hit. int. brassói fioktelepe végrehajthatónak Thies Páter és Thies Julianna végrehajtást szenvedők elleni 250 frt.

Mărci imperiale germane	58.80
London vista	119.70
Paris vista	47.55
Rente de corone austr. 4%	101.85
Note italiene	45.15

Cursul pieței Brașov.

Din 8 Noembrie 1897.

Banonota rom. Cump.	9.46	Vënd.	9.48
Argint român. Cump.	9.42	Vënd.	9.44
Napoleon d'or. C mp.	9.51	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.60	Vënd.	5.63
Ruble Rusești Cump.	127.	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	10.70	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Cursul losurilor private

din 8 Noembrie 1897

	cump.	vënd.
Baslica	6.70	7.—
Credit	198.70	199.70
Clary 40 fl. m. c.	58.75	59.75
Navig. pe Dunăre	176.—	162.—
Innsbruck	29.—	30.—
Krakau	27.75	28.75
Laibach	22.50	23.—
Buda	61.—	62.—
Palffy	59.50	60.—
Crucea roșie austr.	18.75	19.75
dto ang.	9.20	10.—
dto ital.	12.—	12.50
Rudolf	24.50	26.—
Salm	74.—	74.50
Salzburg	28.50	29.50
St. Genois	79.—	79.40
Stanislaw	45.—	47.—
Triestine 4 1/2% 100 m. c.	149.—	153.—
dto 4% 50	68.—	72.—
Waldstein	57.—	60.—
dto de 10 franco	—	—
Banca h. ung. 4%	123.15	124.—

VINURİ

albe, curate, din struguri dela 1889, 1892, 1895, 1896 și 1897, precum și

Vinuri cu pelin, care amestecându-se cu ape minerale nu se negreșc, și

Un escelent vin negru (Carbinet), din viile Comitelui Teleky dela Kendi-Lona.

Se află de vânzare în mare cu butoiul și mic, cu litrul, pe „Rămuri“ Nr. 10.

— Avis celor ce fac nunte! —

tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a brassói kir. járásbíró) területén lévő a brassói 2888 sz. tljkb. ben A 7 alatti 3331 és 3332 hrsz. ingatlanra 300 frt., a 3333 hrsz. ingatlanra 29 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi Nov. hó 25-ik napján délelőtt 9 órakor ezen tlkv. hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881-ik évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-va értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1897 évi Augustus hó 9-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

ABRAHAM ISTVÁN
egyes bíró.

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker
legător de cărți, și lucrător de galanterii,
Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce esistă de 14 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 9 mașini diferite.

Se efectueșc toate lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată, pâna la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. executând cât se poate de bine și de esact.

Având lucrătorii de toate specia escelent pregătiți, acesta legătoria de cărți poate se esecute iute și foarte ieftin tot ce se poate cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în toate esecutiunile posibile.

Despărțământ deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoalelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acesta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununii și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,
legător de cărți,
Strada porții Nr. 22.

6—00

Strada porții Nr. 22

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Octombrie st. n. 1897.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Trenul accelerat (peste Arad) sosesc la 0 ore 0 min. dimineața.
- II. Trenul de persoane la 8 ore dim.
- III. Tr. accel. peste Clușiu la 2 ó. 9 m. p. m.
- IV. Trenul mixt la 10 óre 25 min. s.era (acesta dela Budapesta pâna la Clușiu e tren de persoane, őr dela Clușiu pâna aici tren mixt*).

Dela București la Brașov:

- I. Trenul mixt, care circulă numai Vinerea dela Predeal, la 0 óre 0 min. dim.
- II. Trenul accel. la 2 óre 18 min. p. m.
- II. Trenul mixt, la 5 óre 20 min. p. m.
- IV. Trenul de pers., la 9 óre 8 min. s.era.
- V. Trenul accel. la — óre — min. s.era.

Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persoane la 8 óre 25 m. d., (are legătura în St. Georgi cu Ciuc-Szerda).
- II. Trenul de persoane la 1 óră 51 m. p. m. (dela prima Iulie pân' la 31 August va avé și acest tren legătura cu St. Georgi ou Tușnadul).
- III. Trenul mixt, la 7 óre 3 min. s.era, (are legătura cu Ciuc-Szereda).

Plecarea trenurilor din Brașov:

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la 5 óre 8 min. dimineața (acest tren merge pâna la Clușiu ca tren mixt, őr de acolo mai departe ca tren de persoane).
- II. Tr. accel. (peste Clușiu) la 2 ó. 45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la 7 óre 48 min. s.era
- IV. Tr. accel. (peste Arad) la — óre — min. s.era.

Dela Brașov la București:

- I. Trenul de persoane la 3 óre 55 min. d
- II. Trenul accelerat (ce vine dela Arad la — óre — min. dim.
- III. Trenul mixt la 11 óre a. m.
- IV. Trenul accelerat (ce vine pe la Oradia Clușiu) la 2 óre 19 min. p. m.

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:

- I. Trenul de persoane la 5 óre 19 min. dim. (are legătura cu Tușnad) Ciuc-Szereda. 2 ó. 55 m.
- II. Trenul mixt la 8 óre 50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la 2 óre 55 m. p. m. (are legătura cu linia Tușnad-Ciuc Szereda).